

§ 7. Szpitale uzdrowiskowe mogą być prowadzone tylko przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz ministrów określonych w § 4 ust. 1.

§ 8. 1. Jednostki organizacyjne prowadzące zakłady lecznictwa uzdrowiskowego położone na obszarze tego samego uzdrowiska zobowiązane są do zawierania porozumień o udostępnianiu innym zakładom świadczeń w zakresie konsultacji specjalistycznych, badań pomocniczych i diagnostycznych oraz zabiegów przyrodoleczniczych, stosownie do posiadanych możliwości i na warunkach określonych w porozumieniu.

2. Jednostki organizacyjne prowadzące zakłady lecznictwa uzdrowiskowego są zobowiązane do współdziałania w miarę możliwości w zakresie:

- 1) zapewnienia doraźnej opieki lekarskiej i pielęgnarskiej w godzinach popołudniowych i nocnych,
- 2) prawidłowej eksploatacji naturalnych zasobów leczniczych, zabiegów przyrodoleczniczych oraz urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego,
- 3) prawidłowego wykorzystania kadr medycznych.

3. W celu wykonania zadań określonych w ust. 2 prezydium wojewódzkiej rady narodowej właściwej ze względu na położenie danego uzdrowiska może powołać pod przewodnictwem naczelnego lekarza uzdrowiska radę leczniczą będącą jego organem opiniodawczym. W skład rady leczniczej wchodzi kierownicy zakładów lecznictwa uzdrowiskowego.

§ 9. 1. Na żądanie prezydium rady narodowej miejscowości uznanej za uzdrowisko jednostki organizacyjne prowadzące zakłady lecznictwa uzdrowiskowego oraz obiekty wypoczynkowe i turystyczne położone na obszarze tego uzdrowiska zobowiązane są do przedstawiania projektów planów dotyczących zaspokajania potrzeb kulturalnych osób korzystających z tych zakładów i obiektów oraz do wskazania środków finansowych przewidzianych na ten cel.

2. Prezydium rady narodowej uzdrowiska może żądać skorygowania przedstawionych projektów bądź dostosowania ich do ogólnego programu opracowanego przez prezydium.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego i obiektów wypoczynkowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej tylko w zakresie przedstawiania planów imprez i działalności dostępnych dla ogółu kuracjuszy danego uzdrowiska.

§ 10. 1. W okolicznościach określonych w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150) wydanie zezwolenia na uruchomienie lub rozbudowę zakładu lecznictwa uzdrowiskowego może być uzależnione od poniesienia przez inwestora na rzecz instytucji eksploatującej naturalne

miejscowe zasoby lecznicze przewidzianych kosztów projektowania, budowy, rozbudowy (modernizacji) zakładów przyrodoleczniczych, pijalni wód leczniczych oraz obiektów i urządzeń, wchodzących w skład uzdrowiskowego zakładu górniczego — na zasadach przewidzianych uchwałą nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych (Monitor Polski Nr 26, poz. 128).

2. Wysokość środków, do których przekazania zobowiązany jest inwestor na cele określone w ust. 1, zależy od wielkości zapotrzebowania inwestora na naturalne zasoby lecznicze, zabiegi przyrodolecznicze oraz inne zabiegi stosowane w lecznictwie uzdrowiskowym lub od ilości łóżek zakładu leczniczego, projektowanego przez inwestora.

3. Wielkość zapotrzebowania, o którym mowa w ust. 2, ustala się wskaźnikowo lub w drodze porównań z przeciętnym rocznym zapotrzebowaniem, przypadającym na jedno łóżko kuracyjne w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, prowadzonych przez instytucje eksploatujące naturalne zasoby lecznicze.

4. Organy właściwe do wydawania decyzji o lokalizacji szczegółowej oraz zezwoleń na budowę lub rozbudowę zakładu lecznictwa uzdrowiskowego wstrzymują się z wydaniem decyzji (zezwolenia) do czasu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym.

5. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może rozciągnąć przepisy ust. 1—4 na obiekty wczasowe i turystyczne, których uruchomienie może spowodować zmiany w eksploatacji naturalnych zasobów leczniczych.

§ 11. 1. Jednostki organizacyjne prowadzące w tym samym lub w sąsiednim uzdrowisku zakłady lecznictwa uzdrowiskowego, obiekty wczasowe i turystyczne powinny zawierać porozumienia o wzajemnych świadczeniach i usługach gospodarczych i kulturalno-oświatowych, jeżeli przemawiają za tym względy racjonalnego wykorzystania środków materialnych lub szczególne wymagania związane z lecznictwem uzdrowiskowym.

2. Organami ustalającymi obowiązek, zasady i tryb zawierania porozumień oraz koordynującymi ich realizację są prezydium rad narodowych miejscowości uznanych za uzdrowiska.

§ 12. Jednostki organizacyjne prowadzące zakłady lecznictwa uzdrowiskowego oraz obiekty wypoczynkowe i turystyczne mogą upoważnić kierowników poszczególnych zakładów lub obiektów do wykonywania zadań przewidzianych dla tych jednostek w § 8, 9 i 11.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 265 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1967 r.

w sprawie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne niektórych grup ludności.

W celu ułatwienia pobierania nauki oraz przywrócenia zdolności do wykonywania zawodu osobom wymagającym zaopatrzenia ortopedycznego, a nie posiadającym upraw-

nień do tych świadczeń — Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Prawo do bezpłatnego zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne może być przyznane:

- 1) dzieciom oraz uczącej się młodzieży,
- 2) chorym, ozdrowieńcom i inwalidom z powodu gruźlicy, jeżeli potrzeba zaopatrzenia pozostaje w związku z zachorowaniem na gruźlicę,
- 3) niewidomym — członkom Polskiego Związku Niewidomych objętym przepisami rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 października 1957 r. w sprawie zasad udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia niewidomym, członkom Polskiego Związku Niewidomych (Dz. U. Nr 54, poz. 269),
- 4) byłym uczestnikom walk narodowowyzwoleńczych oraz byłym więźniom politycznym zrzeszonym w Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, objętym przepisami rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 czerwca 1963 r. w sprawie udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia byłym uczestnikom walk narodowowyzwoleńczych i więźniom politycznym oraz członkom ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 30, poz. 174 i z 1965 r. Nr 23, poz. 152).

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustali organy uprawnione do bezpłatnego przyznawania przedmiotów ortopedycznych oraz zasady i tryb przyznawania tych przedmiotów.

§ 2. Do przedmiotów ortopedycznych objętych zaopatrzeniem określonym w § 1 należą:

- 1) protezy kończyn dolnych i górnych, robocze i kosmetyczne,
- 2) gorsety ortopedyczne,
- 3) aparaty ortopedyczne,
- 4) ręczne wózki inwalidzkie,
- 5) laski białe dla niewidomych,
- 6) przedmioty będące uzupełnieniem przedmiotów wymienionych w pkt 1—3, jak uchwyty do protez, rękawiczki do protez kończyn górnych, obuwie do protez kończyn dolnych, laski, kule, pończochy kikutowe, zestaw naprawczy oraz
- 7) przedmioty inne niż wymienione w pkt 1—4, niezbędne dla celów usprawnienia leczniczego.

§ 3. Uprawnienia określone w § 1 nie obejmują zwrotu kosztów przejazdu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

297

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 7 października 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 1 lutego 1960 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 24, poz. 117) ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

- „1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Madohora” obszar lasu o powierzchni 71,81 ha wraz z wewnętrznymi drogami i liniami podziału powierzchniowego, położony w gromadzie Andrychów, w powiecie wadowickim i w gromadzie Słemień w powiecie żywieckim — województwa krakowskiego, stanowiący oddziały: 152 i 154 d, f, g, h, i, w Leśnictwie Sulkowice Nadleśnictwa Andrychów według

oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1962—1971, 84 a i 85 a w Leśnictwie Krzeszów Nadleśnictwa Sucha według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1965—1974 r. oraz 1 a, b w Leśnictwie Zakocień Nadleśnictwa Żywiec według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1963—1972 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę”.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

298

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 7 października 1967 r.

uchylające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 1 lutego 1960 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 23, poz. 113).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing